

Hlavní název: Národní listy
Datum vydání výtisku: 28.6.1903
Číslo výtisku: 175
Druh dokumentu: číslo periodika
ISSN: 1214-1240
Číslo stránky: 10

SYSTEM
◆KRAMERIUS◆

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerius@nkp.cz

hájenní a leibjigrovi na srozuměnou, že loj je skondený. Tady je prý všecko narho. Zde je kultura, a proti těmto s výsledek bojovat; před tou dobře je utéci.

Že pak tu slo rozhodně o případ kulturní, usoudil náde všechnu pohybu z okolnosti, že všech dvacet turistů mělo řádně osloviti káží, že se tenož zpívají první, barytoni a basy je používá. To je zrovna takové, jakou má ve Schillinghausenu-Langenburku. něco ukoveno není ro lovcu.

V chatrči vylupili bicykly, složili své věci a odjel — a u f i m r o w i e d e r s e h e n !

Ve Vodní sestoupil, aby svěřit šerky le na blud ke koudi jedné velké dřevářské firmě.

Právě kulturní vědy, v pravě kulturní zemi. Zvěř nedělá v něm žádné škody.

Timto výrokem došlo nabídku své lepšího držáku.

Z maď. přel. B. Košť.

Tenata.

„Poslouchejte, kollego, mám připravit zrovna, jako bylo v mji umilné mne oznamit.“

„Ku podivu, jako cikané umí hádat,“ přiznal se dobrovolně kollega šálšam panu Rejskovi.

Rejske se natáhl jako kanár na bidečku, aby dosáhl zábrance. „Tááá!“ znavpiti zrovna jako kanár, nakloňuje hlavu na stranu, aby od svého psácho stolu viděl ke stolu panu Balsámovu.

Ten se chtěchl do své kó brady — ve stál, domnívaje se, že kollega „nabírá“.

„Sám náš stary měl na mji žluté než si zavěsil na krik svou sedmou se.“

„Ho — stary čipují po sloděch. pozor, máš tampači,“ vrhl „vádné si zachatecht“ Rejske.

A „starý“ nevl. Imposantní voutřít postava — parodní svatná postava s duchaplnou tváří, ozdobenou volutným plavosem, jenž je nyní ovšem už nemoderní, ale proto práce stále krásný, krásnější, než ty různé jistiřky a la pinc.

Chief krátel důstojně, jako jeho všechno chování bylo důstojné, což mu nebránilo, aby svým bystrým okem zahlédl přecházející červánky máhých rozpaků v obličeji obou panů, jemu podřízených. Věda však z paměti, že s tímto dnes není na spěch, a v nevšitosti chovaje každý druh zbytečné pedanterie, přimhouřil své své, dosud nezlepetné oči, a bubnuje na skloknem, a něhož by stáml, smutečl pochod z rejnék tragické epery, přemluvil, jak své navěcí, aby se vlik nevjel a ková zůstala celá, čili, jak by svým projevem podřízeným šlápl na luřt oko, anž by jich to však bolelo.

Boj v jeho slechetné duši trval dlouho; rázem se obrátil ku přítomným a zvolal, směje se zvonivě: „Zeníe se, pánové, lokud žije — dokud žije — hezčí!“ a rychle, jak jen dostojnost jeho uniformovaně osobnosti dozděl, zmlzel ve dvěřích svého zvláštní, osobní kanceláře.

Pan Balsám a pan Rejske tu stáli s prodlovženými tvářemi, jakoby se divili kděmu do láhve. „Co to bylo?“ pryděšně ozval si Balsám. „Já nevím,“ přiznal Rejske. A když se poutěkl vzpomátovali, zapřelisi spolu asi tento rozhovor:

„Páne Rejsku, já si něco myslím.“

„Páne Balsáme, já také, jeť že není nic do toho.“

„Svěřme se něco druhému?“

„Tof to vi.“

„Stary má náde za lubem.“

„Náde hubeného, dlouhého.“

„S bradavici vedle ucha, viděť?“

„A s okovetou piau.“

„A špitavým jazykem, ne?“

„Všedce, vždye jako lus — kdž už žloune a jeť čtyři dni užřen, a —“

„Už mám chuť obrovskou!“

„Nevěřte, se, páne Rejsku, vyznámti jej nemůžem.“

„Co žil?“

„Vzavánel čel si přije —“

„Abych si namulvil —“

„Ne namulvil, vzal, prostím.“

„Tisě žir —“

„Viděť, kdž jsem já v mji čim návrh. Měje schovanka je docela něco jiného.“

Pan Rejske si pomysll: „Z deště pod čep,“ nahlas však řekl: „Jestě nevěřím. Kdo ví, co se vám zdálo.“

„No, dovolte, Štovičku, což jsem já něco pro podivno?“

„Jak pak ne, jak pak ne — he, he, hle — dím, jak se mladý pan bude slečinkám líbit.“

„Jákm slečinkám?“

„Všem, všem, mladý pane.“

„Neml to je hloupost, všed se nikdy nemůžeme líbiti — v je, přikládá, také každému nevěme.“

„To je něco jiného, přikládá každému. Mladý pán — což ten...“

„Uděláme to jinak,“ pomysll si Rejske, a ihned jednal. „Štovičku, vezměte — zakurte si — je už po úradních hodinách.“

„— vašnosti, děkuji, děkuji pekně.“

„Povězte mi raději, které slečny a pán do dnešního večerku se chystají.“

„Které? Všechny, rozhodně všechny, mladý pane.“

„Tedy, kterou byste mi vybral, Štovičku, pověděte.“

„Já, mladý pane, žádnou jinou nežli slečnu sestru našeho pana četa.“

„Ho — tak vysoko já nemyslím!“

„Proč pak ne, mladý pane? Vždyť — vždyť byste mohl — rekálně, časem — jako — postoupit — ano, mohl byste se jednou i s mji stá čelem.“

„Nevrozvážně — to, prostím, ne. Jsem zde lokodělník, jsem už, prostím, sedělec, a neboly by to u náde úřadu věru prvím připádem, že z malého pán stá se brzo, úžasně brzo velký následkem proleče —.“

Rejske se hluboce zamysll. Ku podivu, jak někdy v několika okamžicích mnoho promyslné a proboujeme. I přemítal asi takto:

„Abych dosáhl kariéry, dlužno se chovatí dle okolnosti. Podrobiti se, po případě sebe zapřít. To bylo, jest a bude a nepřekvapuje mne. Avšak jsou k němu ve všed. Rád učiním vše, abych se — nu, rekálně, čehoživ svou zálibou, jenom sváděm svého neobličím, svobody svého srdce nezavádím, a pro celý život k žemě nevzavádím. Budeštom bych et, zrovna, žemě. Siatě k malých ohledů, jmenovitě z ohledů zistných, pokládá jsem vždycky za nemorální. A neml jině pomoci, zvolm tedy raději chubčo čestnou, než pokračovat v kariéře na což ukládám. Sluha zajistě vyřídí vše, co zaslyš.“

A odlechnul si z hluboka po prudkém, tuhém bři, pravil pan Rejske ke Štovičkově, trpce se usmávaje: „Poslyšte, Štovičku, zať by stály úřady, kdžby se úřadnictvu z různých ohledů měla odpůstěti nedovodnost? A která bychom si vzáli sáde a ruky hodných slečen, kdžbychom si do kupovali místo? Ne, ne, Štovičku, já jsem na svou úřadnickou cestu šel a nikdy se nežením k vůli protekci. S bohem.“

A nechal udivěného sluhu se zkameněným obličjem státi, okřídleným krokem, jako lhdina se jevíš, odcházel... —

— Bylo mu klidno a slavnostně v srdci. „Dobro jsi učinil,“ svědčil vnitřní hlas. „Jenom škoda toho pekného vnoitř, už jsem mu zvykl, bylo čim dáte, přijímáš, a nyní —“

„Tedy, kdžby se úřadnictvu z různých ohledů měla odpůstěti nedovodnost? A která bychom si vzáli sáde a ruky hodných slečen, kdžbychom si do kupovali místo? Ne, ne, Štovičku, já jsem na svou úřadnickou cestu šel a nikdy se nežením k vůli protekci. S bohem.“

A nechal udivěného sluhu se zkameněným obličjem státi, okřídleným krokem, jako lhdina se jevíš, odcházel... —

— Bylo mu klidno a slavnostně v srdci. „Dobro jsi učinil,“ svědčil vnitřní hlas. „Jenom škoda toho pekného vnoitř, už jsem mu zvykl, bylo čim dáte, přijímáš, a nyní —“

„Tedy, kdžby se úřadnictvu z různých ohledů měla odpůstěti nedovodnost? A která bychom si vzáli sáde a ruky hodných slečen, kdžbychom si do kupovali místo? Ne, ne, Štovičku, já jsem na svou úřadnickou cestu šel a nikdy se nežením k vůli protekci. S bohem.“

A nechal udivěného sluhu se zkameněným obličjem státi, okřídleným krokem, jako lhdina se jevíš, odcházel... —

— Bylo mu klidno a slavnostně v srdci. „Dobro jsi učinil,“ svědčil vnitřní hlas. „Jenom škoda toho pekného vnoitř, už jsem mu zvykl, bylo čim dáte, přijímáš, a nyní —“

„Tedy, kdžby se úřadnictvu z různých ohledů měla odpůstěti nedovodnost? A která bychom si vzáli sáde a ruky hodných slečen, kdžbychom si do kupovali místo? Ne, ne, Štovičku, já jsem na svou úřadnickou cestu šel a nikdy se nežením k vůli protekci. S bohem.“

A nechal udivěného sluhu se zkameněným obličjem státi, okřídleným krokem, jako lhdina se jevíš, odcházel... —

— Bylo mu klidno a slavnostně v srdci. „Dobro jsi učinil,“ svědčil vnitřní hlas. „Jenom škoda toho pekného vnoitř, už jsem mu zvykl, bylo čim dáte, přijímáš, a nyní —“

„Tedy, kdžby se úřadnictvu z různých ohledů měla odpůstěti nedovodnost? A která bychom si vzáli sáde a ruky hodných slečen, kdžbychom si do kupovali místo? Ne, ne, Štovičku, já jsem na svou úřadnickou cestu šel a nikdy se nežením k vůli protekci. S bohem.“

A nechal udivěného sluhu se zkameněným obličjem státi, okřídleným krokem, jako lhdina se jevíš, odcházel... —

— Bylo mu klidno a slavnostně v srdci. „Dobro jsi učinil,“ svědčil vnitřní hlas. „Jenom škoda toho pekného vnoitř, už jsem mu zvykl, bylo čim dáte, přijímáš, a nyní —“

„Tedy, kdžby se úřadnictvu z různých ohledů měla odpůstěti nedovodnost? A která bychom si vzáli sáde a ruky hodných slečen, kdžbychom si do kupovali místo? Ne, ne, Štovičku, já jsem na svou úřadnickou cestu šel a nikdy se nežením k vůli protekci. S bohem.“

A nechal udivěného sluhu se zkameněným obličjem státi, okřídleným krokem, jako lhdina se jevíš, odcházel... —

— Bylo mu klidno a slavnostně v srdci. „Dobro jsi učinil,“ svědčil vnitřní hlas. „Jenom škoda toho pekného vnoitř, už jsem mu zvykl, bylo čim dáte, přijímáš, a nyní —“

„Tedy, kdžby se úřadnictvu z různých ohledů měla odpůstěti nedovodnost? A která bychom si vzáli sáde a ruky hodných slečen, kdžbychom si do kupovali místo? Ne, ne, Štovičku, já jsem na svou úřadnickou cestu šel a nikdy se nežením k vůli protekci. S bohem.“

A nechal udivěného sluhu se zkameněným obličjem státi, okřídleným krokem, jako lhdina se jevíš, odcházel... —

Za smutnou došel ke osvětlené chatrči. Za klepem po dveře. Opět nic. Čítel již odešel, kdž z chatrče ozvaly se houle, Rakocsiův pochod. Otevřel dveře a vstoupil.

Dech se v něm zaral, neboť při světle malé ukoučené petrolejové lampy spatřil Juku stojící uprostřed s houlemi v rukou. Kromě ní neboly v chatrči nikoho.

Jako, někdo, vysokého vzrůstu, a lesklými ponky kožen hrta, pal se, čeho si pan přejel? „Přijel jsem,“ kňal rozpacitě Kákonyi, „překroček se za kráseu záhru, kterou mám zpřobáha vaše hra předlouh neděli v obecním hostinci. Byl jsem uchvácen, neboť věřte mi, slečno, nic takového jsem v Pešti nesyšel. Váš celý živec mne uchvátil...“

„Máte peknuo jehlici?“ odpovédala Joka, vyztejuje ji z Kákonyiovy kravaty.

„Je jsem přinesl darov vám, za vaše výkony v pravdě namáhavé, zkrátka v rozpacích překřaven jak tímto nemalým obratem a pak tím vě, že Joka tvářila se a usmála na něho tak přívětivě, že by jí byl hned daroval ne jednu, ale dvě deset takových jehlic.

„Raději byste mi rohl dání tento prsten, jehlici dno bratry,“ usmála se opět Joka, „ať kravaty nenosím!“ a dotkla se svou rukou ruky Kákonyiovy.

„Ten prsten jsem přinesl jako zvláštní odměnu pro vás,“ hal Gyula, „pravda, jehlici jsem nmlil dání vašemu bratry,“ a již smál se prstu psten.

„Slečno,“ pokračoval upraje na peknuo cikanku zaváděnoe oči, „řs živec mne upoutal, jenže chci, abych v je, i mne věnovala třečkou nádomnosti.“

„Mlý pane,“ odvětila pekně cikánka, „moje ruka moha by je nevděti přijít a s též mji žrnich cikán Roko. Nevím, co by vám řekl, ale přijde zejtra v tu dobu do starého lodního mlýna na řece Níře. Tam vás bude očekávat.“

Nežli se Kákonyi vzpomátoval, setně se ocl před dvěmi chatrči a na cestu do noci na zem zavazučilo houle v rydlém tempu Rakocsiův pochod.

„Kákonýi přes houky po teplé cestě k vesnici do zámečku svého strýce.“

„Má ženicha, ale je to ceterch hezká,“ myslil si, „co to moha odvěziti již lečeho.“

V zámečku mlčí již o něco stráž. Sluč ho uvítal v rukou radost, že je žive, a že strážny a keře na březích ubíhají na zad.

Kákonyi Gyula jel po prudku řeku Níry... Dal se do křiku, ale hukot vody přerušoval jeho zoufalé výkřiky o pomoc... Druhého dne vyskytla se v časopise tato zpráva:

„Zvláštní dobrodružství na řece. Pan Gyula Kákonyi stihl za jeho pobytu v Cselešehze nehot, která mohl zbuditi dosti velkou senaci, neboť pan Gyula Kákonyi jest známým ve všech kruzích peštské společnosti. Vydal se totiž věru na prohlídku starého lodního mlýna a nepozoroval při prohlídce, že z neznámých dosud příčin přetřelo se lano, spojivší mlýn s břehem. Těprve když byl mlýn již dosti vzdálen od Cselešehzy zpozoroval pan Gyula Kákonyi, že mlýn pluje po prudku. Veškeré jeho volání bylo marné. Dnes o 6 hodin ráno byl mlýn teprve zadržet blízko vtoku řeky Níry do Dunaje a pan Gyula Kákonyi se své nepříjemné situace vyprostl. V tom všem vězení trafil družil 45 kilometrů.“

Zde-li tuto zprávu čel ženicích Joky, cikán Roko, nemohu říci, tak nejsem s to povědit, proč nemohla Joka hrát po dva týdny a mřla zavazanou tvář.

Ani nemohu tvrdit, že by mlýn někdy viděl cikán Roko přezváhal lano u starého lodního mlýna, nebo že by byl někdo ho viděl den před mlýn poslouchat u chatrče, kdžby si byl Gyula Kákonyi a cikánům smáden.

Bud jak bud, Roko se, kdžkoli sl kolém řeky Níry a viděl lodní mlýn, poutělně usmlval.

Různé zprávy.

— **Trhliny ve sklepení Siatinské káží.** Z Ríma se oznamuje: Spolupracující časopis „Istrie“ vylučoval se si, mať freak a čel, káží autory. Systémův dělnice Bruscha ve pitněm trlin v Sixtinské káží. Malí se z počátku domníval, že tu je ostromp trlin, jej svoji velikost sdělil freakům Michelangelo, nevědě, že se jedná o trlinu ve sklepení Sixtinské káží, ale že Bruschi do smichu a trlin: „Ale což pak nevíte, že to jsou malované trhliny, malované Michelangelom, jenž svého přede, stavělec Bramante nevědě sdělil chatrčím jeho stavby. Umy trhliny máš skutečnou sířku přstá a vypjadý z doli jako trhliny v papíře. To už jesti chybilo, aby pro to byly freaky Michelangelo, ale trhliny v papíře, které jsou v sklepení Sixtinské káží, jeť v Farmě Frsky Correggio vyjí restaurační Budo k nim zajisté moudřejší.“

— **Velký podvod v postovním známku.** Z Bukurešti se oznamuje: Zdejší poštice se podrobilo odhaliti podvodný repty šedité Antonescu. Spolpřaje na vzájemnou důvěru, panující mezi sběrateli postovních známek, dovolil teno většicím osádit čel ooby ve všech kruzích a čel, káží autory. Systémův dělnice Bruscha ve pitněm trlin v Sixtinské káží. Malí se z počátku domníval, že tu je ostromp trlin, jej svoji velikost sdělil freakům Michelangelo, nevědě, že se jedná o trlinu ve sklepení Sixtinské káží, ale že Bruschi do smichu a trlin: „Ale což pak nevíte, že to jsou malované trhliny, malované Michelangelom, jenž svého přede, stavělec Bramante nevědě sdělil chatrčím jeho stavby. Umy trhliny máš skutečnou sířku přstá a vypjadý z doli jako trhliny v papíře. To už jesti chybilo, aby pro to byly freaky Michelangelo, ale trhliny v papíře, které jsou v sklepení Sixtinské káží, jeť v Farmě Frsky Correggio vyjí restaurační Budo k nim zajisté moudřejší.“

— **Velký podvod v postovním známku.** Z Bukurešti se oznamuje: Zdejší poštice se podrobilo odhaliti podvodný repty šedité Antonescu. Spolpřaje na vzájemnou důvěru, panující mezi sběrateli postovních známek, dovolil teno většicím osádit čel ooby ve všech kruzích a čel, káží autory. Systémův dělnice Bruscha ve pitněm trlin v Sixtinské káží. Malí se z počátku domníval, že tu je ostromp trlin, jej svoji velikost sdělil freakům Michelangelo, nevědě, že se jedná o trlinu ve sklepení Sixtinské káží, ale že Bruschi do smichu a trlin: „Ale což pak nevíte, že to jsou malované trhliny, malované Michelangelom, jenž svého přede, stavělec Bramante nevědě sdělil chatrčím jeho stavby. Umy trhliny máš skutečnou sířku přstá a vypjadý z doli jako trhliny v papíře. To už jesti chybilo, aby pro to byly freaky Michelangelo, ale trhliny v papíře, které jsou v sklepení Sixtinské káží, jeť v Farmě Frsky Correggio vyjí restaurační Budo k nim zajisté moudřejší.“

— **Velký podvod v postovním známku.** Z Bukurešti se oznamuje: Zdejší poštice se podrobilo odhaliti podvodný repty šedité Antonescu. Spolpřaje na vzájemnou důvěru, panující mezi sběrateli postovních známek, dovolil teno většicím osádit čel ooby ve všech kruzích a čel, káží autory. Systémův dělnice Bruscha ve pitněm trlin v Sixtinské káží. Malí se z počátku domníval, že tu je ostromp trlin, jej svoji velikost sdělil freakům Michelangelo, nevědě, že se jedná o trlinu ve sklepení Sixtinské káží, ale že Bruschi do smichu a trlin: „Ale což pak nevíte, že to jsou malované trhliny, malované Michelangelom, jenž svého přede, stavělec Bramante nevědě sdělil chatrčím jeho stavby. Umy trhliny máš skutečnou sířku přstá a vypjadý z doli jako trhliny v papíře. To už jesti chybilo, aby pro to byly freaky Michelangelo, ale trhliny v papíře, které jsou v sklepení Sixtinské káží, jeť v Farmě Frsky Correggio vyjí restaurační Budo k nim zajisté moudřejší.“

— **Velký podvod v postovním známku.** Z Bukurešti se oznamuje: Zdejší poštice se podrobilo odhaliti podvodný repty šedité Antonescu. Spolpřaje na vzájemnou důvěru, panující mezi sběrateli postovních známek, dovolil teno většicím osádit čel ooby ve všech kruzích a čel, káží autory. Systémův dělnice Bruscha ve pitněm trlin v Sixtinské káží. Malí se z počátku domníval, že tu je ostromp trlin, jej svoji velikost sdělil freakům Michelangelo, nevědě, že se jedná o trlinu ve sklepení Sixtinské káží, ale že Bruschi do smichu a trlin: „Ale což pak nevíte, že to jsou malované trhliny, malované Michelangelom, jenž svého přede, stavělec Bramante nevědě sdělil chatrčím jeho stavby. Umy trhliny máš skutečnou sířku přstá a vypjadý z doli jako trhliny v papíře. To už jesti chybilo, aby pro to byly freaky Michelangelo, ale trhliny v papíře, které jsou v sklepení Sixtinské káží, jeť v Farmě Frsky Correggio vyjí restaurační Budo k nim zajisté moudřejší.“

— **Velký podvod v postovním známku.** Z Bukurešti se oznamuje: Zdejší poštice se podrobilo odhaliti podvodný repty šedité Antonescu. Spolpřaje na vzájemnou důvěru, panující mezi sběrateli postovních známek, dovolil teno většicím osádit čel ooby ve všech kruzích a čel, káží autory. Systémův dělnice Bruscha ve pitněm trlin v Sixtinské káží. Malí se z počátku domníval, že tu je ostromp trlin, jej svoji velikost sdělil freakům Michelangelo, nevědě, že se jedná o trlinu ve sklepení Sixtinské káží, ale že Bruschi do smichu a trlin: „Ale což pak nevíte, že to jsou malované trhliny, malované Michelangelom, jenž svého přede, stavělec Bramante nevědě sdělil chatrčím jeho stavby. Umy trhliny máš skutečnou sířku přstá a vypjadý z doli jako trhliny v papíře. To už jesti chybilo, aby pro to byly freaky Michelangelo, ale trhliny v papíře, které jsou v sklepení Sixtinské káží, jeť v Farmě Frsky Correggio vyjí restaurační Budo k nim zajisté moudřejší.“

— **Velký podvod v postovním známku.** Z Bukurešti se oznamuje: Zdejší poštice se podrobilo odhaliti podvodný repty šedité Antonescu. Spolpřaje na vzájemnou důvěru, panující mezi sběrateli postovních známek, dovolil teno většicím osádit čel ooby ve všech kruzích a čel, káží autory. Systémův dělnice Bruscha ve pitněm trlin v Sixtinské káží. Malí se z počátku domníval, že tu je ostromp trlin, jej svoji velikost sdělil freakům Michelangelo, nevědě, že se jedná o trlinu ve sklepení Sixtinské káží, ale že Bruschi do smichu a trlin: „Ale což pak nevíte, že to jsou malované trhliny, malované Michelangelom, jenž svého přede, stavělec Bramante nevědě sdělil chatrčím jeho stavby. Umy trhliny máš skutečnou sířku přstá a vypjadý z doli jako trhliny v papíře. To už jesti chybilo, aby pro to byly freaky Michelangelo, ale trhliny v papíře, které jsou v sklepení Sixtinské káží, jeť v Farmě Frsky Correggio vyjí restaurační Budo k nim zajisté moudřejší.“

— **Velký podvod v postovním známku.** Z Bukurešti se oznamuje: Zdejší poštice se podrobilo odhaliti podvodný repty šedité Antonescu. Spolpřaje na vzájemnou důvěru, panující mezi sběrateli postovních známek, dovolil teno většicím osádit čel ooby ve všech kruzích a čel, káží autory. Systémův dělnice Bruscha ve pitněm trlin v Sixtinské káží. Malí se z počátku domníval, že tu je ostromp trlin, jej svoji velikost sdělil freakům Michelangelo, nevědě, že se jedná o trlinu ve sklepení Sixtinské káží, ale že Bruschi do smichu a trlin: „Ale což pak nevíte, že to jsou malované trhliny, malované Michelangelom, jenž svého přede, stavělec Bramante nevědě sdělil chatrčím jeho stavby. Umy trhliny máš skutečnou sířku přstá a vypjadý z doli jako trhliny v papíře. To už jesti chybilo, aby pro to byly freaky Michelangelo, ale trhliny v papíře, které jsou v sklepení Sixtinské káží, jeť v Farmě Frsky Correggio vyjí restaurační Budo k nim zajisté moudřejší.“

— **Velký podvod v postovním známku.** Z Bukurešti se oznamuje: Zdejší poštice se podrobilo odhaliti podvodný repty šedité Antonescu. Spolpřaje na vzájemnou důvěru, panující mezi sběrateli postovních známek, dovolil teno většicím osádit čel ooby ve všech kruzích a čel, káží autory. Systémův dělnice Bruscha ve pitněm trlin v Sixtinské káží. Malí se z počátku domníval, že tu je ostromp trlin, jej svoji velikost sdělil freakům Michelangelo, nevědě, že se jedná o trlinu ve sklepení Sixtinské káží, ale že Bruschi do smichu a trlin: „Ale což pak nevíte, že to jsou malované trhliny, malované Michelangelom, jenž svého přede, stavělec Bramante nevědě sdělil chatrčím jeho stavby. Umy trhliny máš skutečnou sířku přstá a vypjadý z doli jako trhliny v papíře. To už jesti chybilo, aby pro to byly freaky Michelangelo, ale trhliny v papíře, které jsou v sklepení Sixtinské káží, jeť v Farmě Frsky Correggio vyjí restaurační Budo k nim zajisté moudřejší.“

— **Velký podvod v postovním známku.** Z Bukurešti se oznamuje: Zdejší poštice se podrobilo odhaliti podvodný repty šedité Antonescu. Spolpřaje na vzájemnou důvěru, panující mezi sběrateli postovních známek, dovolil teno většicím osádit čel ooby ve všech kruzích a čel, káží autory. Systémův dělnice Bruscha ve pitněm trlin v Sixtinské káží. Malí se z počátku domníval, že tu je ostromp trlin, jej svoji velikost sdělil freakům Michelangelo, nevědě, že se jedná o trlinu ve sklepení Sixtinské káží, ale že Bruschi do smichu a trlin: „Ale což pak nevíte, že to jsou malované trhliny, malované Michelangelom, jenž svého přede, stavělec Bramante nevědě sdělil chatrčím jeho stavby. Umy trhliny máš skutečnou sířku přstá a vypjadý z doli jako trhliny v papíře. To už jesti chybilo, aby pro to byly freaky Michelangelo, ale trhliny v papíře, které jsou v sklepení Sixtinské káží, jeť v Farmě Frsky Correggio vyjí restaurační Budo k nim zajisté moudřejší.“

— **Velký podvod v postovním známku.** Z Bukurešti se oznamuje: Zdejší poštice se podrobilo odhaliti podvodný repty šedité Antonescu. Spolpřaje na vzájemnou důvěru, panující mezi sběrateli postovních známek, dovolil teno většicím osádit čel ooby ve všech kruzích a čel, káží autory. Systémův dělnice Bruscha ve pitněm trlin v Sixtinské káží. Malí se z počátku domníval, že tu je ostromp trlin, jej svoji velikost sdělil freakům Michelangelo, nevědě, že se jedná o trlinu ve sklepení Sixtinské káží, ale že Bruschi do smichu a trlin: „Ale což pak nevíte, že to jsou malované trhliny, malované Michelangelom, jenž svého přede, stavělec Bramante nevědě sdělil chatrčím jeho stavby. Umy trhliny máš skutečnou sířku přstá a vypjadý z doli jako trhliny v papíře. To už jesti chybilo, aby pro to byly freaky Michelangelo, ale trhliny v papíře, které jsou v sklepení Sixtinské k